

ZARÁNDOK IMAFÜZET

MÁRIA ÁLTAL JÉZUSHOZ

**Máriabesnyői Zarándoklat
2010. október 2.**

2

Részletek II. János Pál pápa 2002. október 16-án kelt, a rózsafüzér évét meghirdető apostoli leveléből:

„A rózsafüzér nagyon kedves imádságom. Csodálatos imádság! Csodálatos az egyszerűsége és a mélysége (...).

Elmondható, hogy a rózsafüzér imádság kommentár a II. Vatikáni Zsinat Lumen Gentium konstitúciójának utolsó fejezetéhez. Ahhoz a fejezethez, mely Isten Anyjának csodálatos jelenlétéről szól Krisztus és az Egyház misztériumában. Ugyanis az Üdvözlégy Mária szavainak mondása közben elvonulnak lelki szemeink előtt Jézus Krisztus életének fő eseményei. Ezen események az örömdetes, fájdalmas és dicsőséges titkok összességét adják, s eleven közösségbe kapcsolnak Jézussal – mondhatnánk – az Ő Anyjának szívéen keresztül. Ugyanakkor szívünk belefoglalhatja a rózsafüzér e tizedeibe mindazt, ami egy személy, a család, a nemzet, az Egyház és az emberiség életét alkotja. Az egyéni gondokat, a felebarát, s különösen a hozzánk, a szívünkhöz közelebb állók gondjait. Így a rózsafüzér egyszerű imádsága adja az emberi élet ritmusát. (...)

Olyan kereszténységre van szükség, mely elsősorban az imádkozás művészetéről ismerhető fel. Miközben a kortárs kultúrában – sok ellentmondás közepette – újjáéled a spiritualitás igénye, melyet más vallások befolyása is táplál, még sürgetőbb, mint korábban, hogy keresztény közösségeink "az imádság hiteles iskoláivá" legyenek. (...) Mária Krisztusra szegezett tekintettel élt, és megjegyezte minden szavát: "Emlékezetébe véste mindezt és szívében gyakran elgondolkodott rajtuk" (Lk 2,19; vö. 2,51). Jézus emlékei, melyek a lelkébe vésődtek, mindenhova elkísérték, és a Fiú mellett élt életének minden helyzetében föl tudta azokat idézni. Bizonyos értelemben ezekből az emlékekből állt össze a 'rózsafüzér', melyet ő maga földi életének napjaiban szüntelenül mondott. (...)

A rózsafüzér Mária tapasztalásából kiindulva kifejezetten szemlélődő imádság. Ha megfosztanánk e dimenziótól, természetét vesztené, miként VI. Pál hangsúlyozta: "Szemlélődés nélkül a rózsafüzér lélektelen test, s mondása azzal a kockázattal jár, hogy formulák mechanikus ismétlése lesz, és ellentmond Jézus intelmének: 'amikor imádkoztok, ne beszéljete sokat, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy a bőbeszédűségükért találnak meghallgatást' (Mt 6,7). A rózsafüzér mondása természete szerint nyugodt, szinte késleltetetten

lassú ritmust igényel, ami elősegíti az imádkozóban az elmélkedést az Úr élete misztériumairól, melyeket annak szívéen keresztül lát, aki a legközelebb állt az Úrhoz, s melyekből elmondhatatlan gazdagság fakad. (...)

A rózsafüzérben a Krisztus misztériumairól való elmélkedés sajátos módszerrel kerül elének, s e módszer természete szerint alkalmas arra, hogy elősegítse a titkokhoz való hasonulást. E módszer az ismétlésre alapszik. Ez elsősorban az Üdvözlégyre érvényes, melyet minden misztériumnál tízszer ismétlünk. Ha ezt az ismételtetést felületesen nézzük, megkísérhet, hogy a rózsafüzért száraz és unalmas gyakorlatnak tartsuk. Ezzel szemben egészen más vélemény alakul ki a rózsafüzérről, ha úgy tekintjük, mint a szeretetnek a kifejezését, mely nem fárad bele abba, hogy újra meg újra visszatérjen a szeretett személyhez, olyan megnyilvánulásokkal, melyek külsőleg ugyan hasonlóak, mégis mindig újak az őket átható érzület miatt. Krisztusban Isten valóban "hús-szívet" vett magára: nem csupán irgalmasságban és megbocsátásban gazdag isteni szíve van, hanem minden érzelmi rezdülésre képes emberi szíve is. (...)

Egy dolog világos: ha az Üdvözlégyek ismétlése közvetlenül Máriához fordul, a szeretet aktusa ővele és őrajta keresztül Jézusnak szól. Az ismételtetést az a vágy táplálja, hogy a lélek egyre inkább hasonlónak akar válni Krisztushoz, s ez a keresztény élet tulajdonképpeni 'programja'. Szent Pál tüzes szavakkal hirdette meg ezt a programot: "Számomra az élet Krisztus és a halál nyereség" (Fil 1,21). Továbbá: "Már nem én élek, hanem Krisztus él bennem" (Gal 2,20). A rózsafüzér segít ebben a növekedésben, hogy egyre hasonlónak váljunk egészen az életszentségig. (...)

Kimondani a titkot, s ugyanakkor szemlélni egy képet, ami azt megjeleníti, olyan, mint amikor a színházban fölmeleg a függöny és a figyelem a színpadra irányul. A szavak vezetnek a képzeletet és a lelket Krisztus életének meghatározott eseményére vagy mozzanatára. (...)

Annak érdekében, hogy az elmélkedés szentírásai alapot kapjon és mélyebb lehessen, hasznos, ha a titok kimondása után fölolvassuk egy, a körülményeknek megfelelő rövidebb-hosszabb szentírásai részt. Az egyéb emberi szavak ugyanis soha nem érik el a sugalmazott szavak sajátos hatékonyságát. Ezeket ugyanis azzal a bizonyossággal hallgatjuk, hogy Isten szava, mely a ma számára, az "én számomra" hangzik el. (...)

Közös és ünnepélyes alkalmakkor a Szentírás szavait rövid magyarázat is követheti. (...)

Az odahallgatás és az elmélkedés a csendből táplálkozik. Jó, ha a titok kimondása és a Szentírás szavai után megfelelő időre megállunk, hogy tekintetünket a szemlélendő titokra szegezzük, mielőtt elkezdjük a szóbeli imát. A csend értékének újra fölfedezése az egyik titka az elmélkedés és a szemlélődés gyakorlásának. (...)

Az Ige meghallgatása és a titok középpontba állítása után természetes, hogy a lélek az Atyához emelkedik. Jézus minden egyes titkában mindig odavisz minket az Atyához, akihez Ő szüntelenül odafordul, mert az 'ölen' nyugszik (vö. Jn 1,18). El akar vezetni minket az Atyával való bensőséges kapcsolatra, hogy vele együtt mondjuk: "Abba, Atya". (...)

Az Üdvözlégy első része (...), mely Gábor angyal és Erzsébet Máriához intézett szavaiból áll, imádó szemlélése annak a titoknak, ami a Názáreti Szűzben végbemegy. E szavak az ég és a föld csodálatát fejezik ki, és rajtuk keresztül bizonyos értelemben megsejthető magának Istennek a gyönyörűsége legfőbb művének – a Fiú megtestesülése Mária szűz méhében – szemlélése közben, a teremtéstörténet örömteli tekintetének (vö. Ter 1,31), annak az őseredeti "érzületnek" folytatásaként, "amellyel Isten a teremtés kezdetén tekintett kezének alkotásaira". Az Üdvözlégyek ismételtetése a rózsafüzérben Isten gyönyörűségének hullámhosszára hangol minket: ujjongás, csodálat, hódolatteljes meghajlás a történelem legnagyobb csodája miatt. Mária jövendölésének beteljesedése ez: "Íme, mostantól fogva boldognak mondanak minden nemzedékek" (Lk 1,48). Az Üdvözlégy súlypontja, mintegy fordulópontra a két rész között: Jézus neve. Olykor, ha sietve imádkozunk, ez a súlypont eltűnik, s vele együtt elvész a kapcsolat is Krisztusnak azzal a titkával, amelyikről éppen elmélkedünk. De épp Jézus nevének és az ő titkának a hangsúlyozása jellemzi a rózsafüzér tartalmas és gyümölcsöző imádkozását. (...)

A Szentháromság dicsőítése a keresztény szemlélődés célja. Krisztus ugyanis az út, aki elvezet minket az Atyához a Szentlélekben. Ha végigjárjuk ezt az utat, mindig a három isteni Személy titkához érkezünk, hogy dicsérjük, imádjuk a Szentháromságot és hálát adjunk neki. Fontos, hogy a Dicsőség mint a szemlélődés csúcspontja tudatos legyen a rózsafüzérben. (...)

Az Egyház a rózsafüzérnek mindig különös hatékonyságot tulajdonított, ezért a legnehezebb ügyeit a közösségben, folyamatosan mondott rózsafüzérre bízta. Olyan pillanatokban, amikor az egész kereszténység került veszedelembé, a rózsafüzér erejének tulajdonították a megmenekülést, és utána úgy köszöntötték a Rózsafüzér Királynőjét, mint a szabadulás kieszközlőjét. (...)

A rózsafüzér a béke imádsága a szeretet gyümölcsei miatt is, melyeket létrehoz. Ha jól végzik mint elmélkedő imádságot, a rózsafüzér, miközben titkaival elősegíti a Krisztussal való találkozást, szükségszerűen észrevétteti a testvérekben is, főleg a szenvedőkben Krisztus arcát. Hogyan lehetne szemlélni például az örvendetes titkokban a Betlehemben született Gyermeget anélkül, hogy föl ne ébredne bennünk a vágy befogadni, megvédeni és elősegíteni az életet, a világ bármely részén szenvedő gyermekekre gondolva? Vagy lehetne-e követni a kinyilatkoztató Krisztus nyomait a világosság titkaiban anélkül, hogy boldogságai tanúi ne lennénk a mindennapi életben? S miként lehetne szemlélni a keresztet hordozó és megfeszített Krisztust anélkül, hogy ne éreznénk: Cirenei Simonná kell lennünk minden szenvedő vagy reménytelenségbe jutott testvér mellett? Végül hogyan szegezhetnénk tekintetünket a feltámadott Krisztus dicsóságára és Máriára, a koronás Királynőre anélkül, hogy föl ne ébredne bennünk a vágy: szebbé, igazságosabbá, Isten terveit jobban megközelítővé kell tennünk ezt a világot? (...)

A rózsafüzér, amellett hogy imádság a békéért, mindig a család imádsága is, és imádság a családért is. Korábban különösen is kedves imádsága volt a keresztény családoknak, és bizonyosan ápolta bennük a közösséget. Nem szabadna elveszítenünk ezt a drága örökséget. Vissza kell térnünk a családokban és a családokért végzett imádsághoz, felhasználva a rózsafüzért is. (...)

Az együtt imádkozó család együtt marad. A rózsafüzér ősi hagyomány alapján különösen is olyan imádság, amelyben a család magára talál. Egyes tagjai éppen akkor, amikor Jézusra tekintenek, visszanyerik a képességet, hogy újra meg újra a egymás szemébe nézzenek, hogy közösségben, egymás iránti szolidaritással, kölcsönös megbocsátással tudjanak élni az Isten Lelkétől megújított szeretet szövetségében. A mai család sok problémája, különösen a gazdaságilag fejlett társadalmakban, abból ered, hogy egyre nehezebb kapcsolatba kerülni

a másikkal. Nem tudnak együtt lenni, s ha mégis, az együttlétet kitöltik a közösen nézett televízió képei. Újra közösen mondani a rózsafüzért a családban azt jelenti, hogy egészen más képek kapnak helyet a mindennapi életben, tudniillik az üdvözítő misztérium képei: a Megváltó és az Ő Szentséges Anyjának képe. Az a család, amelyik közösen imádkozza a rózsafüzért, bizonyos mértékig reprodukálja a názáreti otthon légkörét: Jézust helyezi a középpontba, vele osztják meg az örömeiket és fájdalmakat, kezébe helyezik a bajokat és terveket, tőle nyernek reményt és erőt az út folytatásához. (...)

Imádkozni a rózsafüzért a gyermekekért, s még inkább a gyermekekkel együtt, kiskoruktól ránevelni őket az "imádságos megállás" mindennapos gyakorlatára, kétségtelen, nem old meg minden problémát, de le nem becslendő lelki segítséget jelent. Föl lehet hozni ellenvetésként, hogy a rózsafüzér nem felel meg a mai gyermekek és fiatalok stílusának. De ez az ellenvetés talán a rózsafüzér nem egészen jó végzésén alapul. Egyébként, megőrizve a rózsafüzér eredeti struktúráját, semmi akadálya annak, hogy a gyermekek és fiatalok számára – akár a családban, akár csoportokban – a rózsafüzért megfelelő szimbolikus és gyakorlati elemekkel egészítsék ki, amelyek elősegítik a megértését és megbecsülését. Miért ne próbálhatnánk meg? (...)

Ha megfelelő módon ajánljuk fel a rózsafüzért, bizonyos vagyok benne: a fiatalok képesek lesznek újra meglepni a felnőtteket azzal, hogy magukévá teszik és az életkoruknak megfelelő lelkesedéssel végzik ezt az imádságot. (...)

Reátok tekintek, bármilyen állapotban élő fivéremeim és nővéremeim, keresztény családok, betegek és öregek, s reátok, fiatalok: bizalommal vegyétek kézbe a rózsafüzért, s a Szentírás világosságánál, összhangban a liturgiával, mindennapi életetek körülményei közepette fedezétek fel újra. Bárcsak ne maradna felhívásom meghallgatás nélkül!"

A teljes levél megtalálható az alábbi elérhetőségen:
<http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=41>

A Szentatya a Rózsafüzér Évét meghirdető körlevelében nemcsak a Világosság rózsafüzérének bevezetését kérte, hanem a rózsafüzér imádságának elmélyítését is. Ennek fényében imádkozzuk közösen a rózsafüzért. Minden tized elimádkozása előtt, a Miatyánk előtt, bemondjuk a következő titkot. Utána pár szót mondunk a titokkal kapcsolatban. Szemléljük lelkünkben ezt az eseményt! Képzéljük el, ami a titokban történik! Az Üdvözlégyek imádkozásakor pedig figyeljünk oda, hogy mindig Máriával együtt imádjuk Istent, de a titok középpontja Jézus. Elmélkedésünkben éljük át a Szentháromság jelenlétét! Vizsgáljuk meg, mi az Atya terve ezzel a titokkal, hogyan éli meg Jézus, és a Szentlélek mire indít bennünket ennek a titoknak imádkozása által. A Dicsőségben mindezek után dicsőítsük a Szentháromságot! Ne megszokásból imádkozunk!

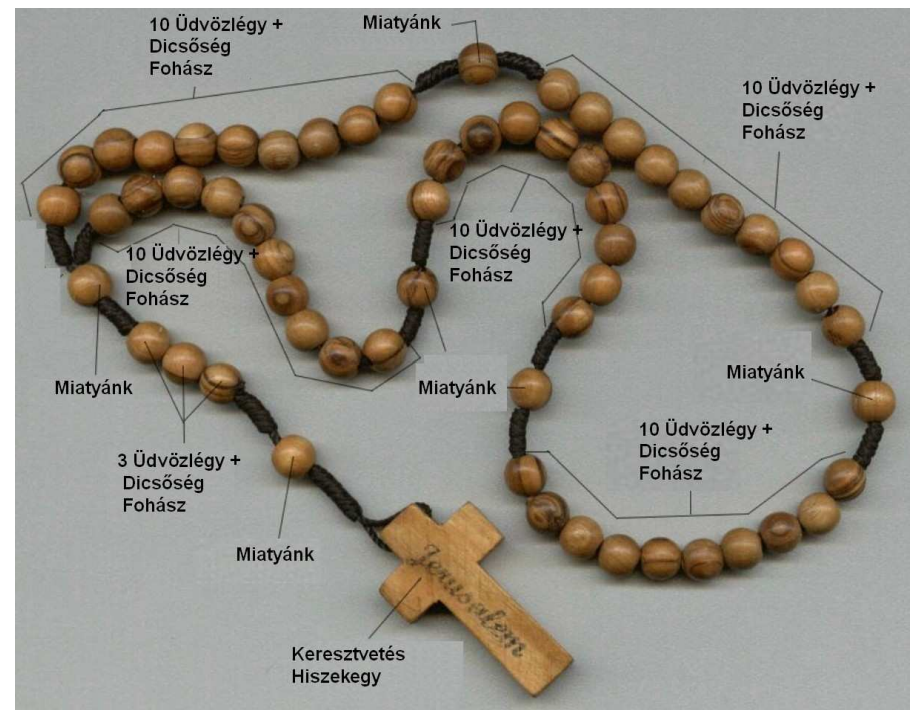
Sárhegyi Zoltán atya /Rózsafüzér imakönyv/

Ha egy kép tetszik, ha szeretjük, gyakran megnézzük. Egy dalt, amely nekünk szól, szívesen ismétlünk. Ha nagy fájdalom szorítja össze lelkünket, nem szívesen váltogatjuk az imádság szavait. A rózsafüzér titkokat mint szép képeket alakítsd ki magadban! Szeresd az Úrnak és Anyjának tetteit: örömeiket, fájdalmukat, fönségüket és megdicsőülésüket. Amíg ajkad az Üdvözlégy Máriát ismétli, szívedben, lelkedben a titok mélységein elmélkedj! Gondold át minden tized előtt a titkok tartalmát és jelentőségét! Ha az ismétlés szíved természetévé válik, a rózsafüzér nem lesz unalmas. Ez a rózsafüzér imádkozásának művészete. Akit szeretünk, annak a jelenléte sohasem unalmas.

Ha a rózsafüzért imádkozod, szedd össze minden kérésedet, saját és szeretteid fájdalmát, szívednek minden óhaját, és foglald be a Miatyánkba és az Angyali Üdvözlésbe!

Kemenes Gábor atya /Rózsafüzér imakönyv/

A RÓZSAFÜZÉR IMÁDKOZÁSÁNAK RENDJE

A Keresztre: Hiszek egy Istenben...

A különálló szemre: Mi Atyánk...

A 3 következő szemre: Üdvözlégy, Mária...
Közben a „gyümölcse, Jézus” után mondjuk a bevezető titkot.

A különálló szemre: Mi Atyánk...

A 10 következő szemre: Üdvözlégy, Mária... (tízszer)
Közben a „gyümölcse, Jézus” után mondjuk a megfelelő titkot.

Minden tized után imádkozzuk:

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek.

Miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

Ó, Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, s vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra.

A RÓZSAFÜZÉR 20 TITKÁNAK IMÁDKOZÁSA	
Az örvendetes olvasó titkai	hétfő, szombat
1. akit Te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál 2. akit Te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál 3. akit Te, Szent Szűz, a világra szültél 4. akit Te, Szent Szűz, a templomban bemutatnál 5. akit Te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál	
A világosság titkai	csütörtök
1. aki a Jordán vízében megkeresztelkedett 2. aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét 3. aki meghirdette Isten országát 4. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét 5. aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát	
A fájdalmas olvasó titkai	kedd, péntek
1. aki érettünk vérrel verítékezett 2. akit érettünk megostoroztak 3. akit érettünk tövissel megkoronáztak 4. aki érettünk a keresztet hordozta 5. akit érettünk keresztre feszítettek	
A dicsőséges olvasó titkai	szerda, vasárnap
1. aki a halálból feltámadott 2. aki a mennybe felment 3. aki nekünk a Szentlelket elküldte 4. aki Téged, Szent Szűz a mennybe felvett 5. aki Téged, Szent Szűz a mennyben megkoronázott	

AZ ÖRVENDETES OLVASÓ TITKAI

hétfőn és szombaton imádkozzuk

Bevezető titkok:

- 1. aki hitünket növelje**
- 2. aki reményünket erősítse**
- 3. aki szeretetünket tökéletesítse**

I. akit Te, Szent Szűz, a Szentlélektől fogantál

„Bement hozzá az angyal, és így szólt: »Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled.« Őt zavarba ejtette ez a beszéd, és elgondolkodott, hogy miféle köszöntés ez. Az angyal pedig folytatta: »Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Íme, méhedben fogansz és fiút szülsz, és Jézusnak fogod nevezni.« (Lk 1,28-31)

II. akit Te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván hordoztál

„És történt, hogy amint Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, felujjongott méhében a magzat, és Erzsébet eltelt Szentlélekkel. Hangosan felkiáltott: »Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse!« (Lk 1,41-42)

III. akit Te, Szent Szűz, a világra szültél

„És megszülte elsőszülött fiát. Pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.« (Lk 2,7)

IV. akit Te, Szent Szűz, a templomban bemutatnál

„Mikor pedig eltelték tisztulásuk napjai, Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutatassák az Úrnak, amint az Úr törvényében írva van: »Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve« (Lk 2,22-23)

V. akit Te, Szent Szűz, a templomban megtaláltál

„Ő pedig ezt felelte nekik: »Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy nekem az én Atyám dolgaiban kell lennem?« De ők nem értették meg, amit nekik mondott. Akkor hazatért velük. Elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja megőrizte szívében mindezeket a szavakat.« (Lk 2,49-51)

A VILÁGOSSÁG TITKAI

csütörtökön imádkozzuk

Bevezető titkok:

1. aki elménket megvilágosítsa
2. aki vágyainkat megtisztítsa
3. aki életünket megszentelje

I. aki a Jordán vizében megkeresztelkedett

„Történt azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és János megkeresztelte őt a Jordánban. Amint feljött a vízből, látta, hogy megnyílnak az egek, és a Lelket, mint galambot leszállni rá. Az égből szózat hangzott: »Te vagy az én szeretett fiam, benned kedvem telik.«” (Mk 1,9-11)

II. aki a kánai menyegzőn kinyilvánította isteni erejét

„Harmadnapon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja, és Jézus is hivatalos volt a menyegzőre tanítványaival együtt. Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: »Nincs boruk!« Jézus azt felelte neki: »Mi közünk ehhez, asszony? Még nem jött el az én óráim!« Anyja ekkor ezt mondta a szolgáltnak: »Tegyetek meg mindent, amit mond!«” (Jn 2,1-5)

III. aki meghirdette Isten országát

„Jézus ezután bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógáikban, hirdette az ország örömhírét, és meggyógyított minden betegséget és minden bajt a nép között. Elterjedt a híre egész Szíriában, és odavitték hozzá mindazokat, akik rosszul voltak, akiket különféle betegségek és kínozások gyötörtek, az ördögtől megszállottakat, holdkórosokat és a bénákat, ő pedig meggyógyította őket. Nagy tömeg követte őt Galileából és a Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.” (Mt 4,23-25)

IV. aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét

„Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, a testvérét, és fölvitte őket külön egy magas hegyre, és színében elváltozott előttük. Ragyogott az arca, mint a nap, a ruhái pedig fehérek lettek, mint a napsugár. És íme, megjelent nekik Mózes és Illés, s beszélgettek vele.” (Mt 17,1-3)

V. aki az Eucharisziában nekünk adta önmagát

„Aztán fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: »Ez az én testem, mely értetek adatik. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!« Ugyanígy a vacsora végén fogta a kelyhet, és azt mondta: »Ez a kehely az új szövetség {Kiv 24,8; Jer 31,31} az én véremben, amely értetek kiontatik.” (Lk 22,19-20)

A FÁJDALMAS OLVASÓ TITKAI

kedden és pénteken imádkozzuk

Bevezető titkok:

1. aki értelmünket megvilágosítsa
2. aki emlékezetünket megerősítse
3. aki akaratunkat tökéletesítse

I. aki érettünk vérrel verítékezett

„A verejtéke olyan lett, mint a földre hulló vér cseppjei.” (Lk 22,44)

II. akit érettünk megostoroztak

„Pilátus ekkor, mivel eleget akart tenni a népnek, elbocsátotta a kedvükért Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta, hogy feszítsék keresztre.” (Mk 15,15)

III. akit érettünk tövissel megkoronáztak

„...tövisekből koronát fontak, rátették a fejére, egy nádszálat pedig a jobb kezébe, aztán térdet hajtva előtte így gúnyolták: »Üdvözlégy, zsidók királya!« Leköpdösték, elvették a nádat és a fejét verték.” (Mt 27,29-30)

IV. aki érettünk a keresztet hordozta

„Akkor aztán kezükbe adta őt, hogy feszítsék meg. Azok átvették Jézust. Ő pedig kereszttjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, amelyet héberül Golgotának neveznek.” (Jn 19,16-17)

V. akit érettünk keresztre feszítettek

„Amikor Jézus az ecetet megízlelte, azt mondta: »Beteljesedett!« És fejét lehajtva kilehelte lelkét.” (Jn 19,30)

A DICSŐSÉGES OLVASÓ TITKAI

szerdán és vasárnap imádkozzuk

Bevezető titkok:

- 1. aki gondolatainkat irányítsa**
- 2. aki szavainkat vezérelje**
- 3. aki cselekedeteinket kormányozza**

I. aki a halálból feltámadott

„Az angyal megszólalt és azt mondta az asszonyoknak: »Ti ne féljetek! Hiszen tudom, hogy Jézust, a megfeszítettet keresitek. Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta.“ (Mt 28,5-6)

II. aki a mennybe felment

„Az Úr Jézus, miután szólt hozzájuk, fölvétetett a mennybe, és ül az Istennek jobbjára felül.“ (Mk 16,19)

III, aki nekünk a Szentlelket elküldte

„Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg nekik, olyanok, mint a tűz, és leereszkedtek mindegyikükre. Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, amint a Szentlélek megadta nekik, hogy szóljanak.“ (ApCsel 2,3-4)

IV. aki Téged, Szent Szűz a mennybe felvett

„Tekintetre méltatta szolgálóleányát: Íme, ezentúl boldognak hirdetnek az összes nemzedékek, mert nagyot művelt velem ő, aki Hatalmas: ő, akit Szentnek hívnak.“ (Lk 1,48-49)

V. aki Téged, Szent Szűz a mennyben megkoronázott

„Ekkor nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony, akinek öltözete a nap volt, lába alatt a hold, és a fején tizenkét csillagból álló korona.“ (Jel 12,1)

Mária, hozzád száll imánk!
Tiszta virága az égnek!
Mária, gyönyörű liliumszál!
Szűzanyánk, kérünk Téged!

Ref:

Könyörögj értünk Jézusnál!
Könyörögj értünk, Szűzanyánk!
Követni vágyunk Szent Fiad!
Vezess az úton tovább!

Mária, ragyogó ékes ág!
Egyetlen igen a Földön.
Egyedül tiszta és egyedül jó,
Istenhez egyedül méltó.

Ref.

Fájdalom anyja, Mária!
Töröld le könnyeink árját!
Vigyázz az égből és borítsd le ránk,
oltalmad védő palástját!

Ref.

Mária, égi édesanyánk,
mutasd az utat az égbe!
Fogd a kezünk, vezesd lépteinket,
Szűzanyánk, kérünk Téged!

Ref.

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum, Benedicta tu.

Jézus nekünk adott anyát.
Ő kér és áld, ha szívünk fáj.
Hála Jézus, hála Néked,
mert van egy drága imánk!

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum, Benedicta tu.

Térden állva hívunk Téged,
vidd el álmunk Krisztus elé!
Jézus Anyja, hú Mária,
add, hogy lássuk Fiad!

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum, Benedicta tu.